

УДК 351.74

DOI <https://doi.org/10.32782/2523-4269-2022-81-4-1-162-166>**Шевяков Максим Олександрович***(Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, м. Дніпро)*ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6443-9544>

ПРОФІЛАКТИКА НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ЩО ПОСЯГАЮТЬ НА ГРОМАДСЬКИЙ ПОРЯДОК ТА ГРОМАДСЬКУ БЕЗПЕКУ: ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ

У статті проаналізовані основні напрями, засади та перспективи впровадження якісних змін у процесах комплексного регулювання та забезпечення цілої сфери суспільних відносин адміністративно-деліктного права шляхом нормативно-правової регламентації категорій громадського порядку та громадської безпеки. Зазначене вбачається зокрема завдяки здійсненню наукового аналізу проблем та виокремленням реального стану реалізації процесів адміністративно-правової профілактики Національною поліцією України правопорушень, що посягають на громадську безпеку та порядок у державі, зазначенню пропозицій щодо вдосконалення діяльності правоохоронних органів із застосуванням відповідного законодавства. Саме від якісного та ефективного забезпечення вищевказаних категорій безпосередньо залежать стан захищеності життєво важливих особистих, суспільних та державних інтересів, рівень добробуту населення тощо.

Об'єктом наукового дослідження було вибрано суспільні відносини, що функціонують у сфері правоохоронної діяльності поліції, юридична та практична повнота яких залежить від підтримання таких станів у суспільстві як громадський порядок та громадська безпека, а також шляхи їх удосконалення. Предметом є профілактичний спектр дій із запобігання правопорушень, зокрема у сфері громадського порядку та безпеки. Мета проведеної наукової розвідки полягає не лише в очевидному узагальненні та систематизації провідних з наявних заходів профілактичної направленості відповідно до виду скоєння правопорушень, що посягають на громадський порядок та громадську безпеку, а й у винайденні та визначенні процесів та шляхів вдосконалення такої діяльності.

Ключові слова: Національна поліція, адміністративно-правова профілактика, публічна безпека і порядок, громадський порядок, громадська безпека, адміністративні правопорушення.

Постановка проблеми. У загальнодержавному механізмі попередження та протидії правопорушенням важливу роль відіграє адміністративно-правова профілактика. Остання, як захід насамперед адміністративно-правового характеру, є соціально спрямованою діяльністю держави, її органів та посадових осіб, громадських об'єднань та окремих громадян, що полягає у здійсненні заходів, спрямованих на виявлення причин та умов скоєння адміністративних правопорушень, ліквідації факторів, які сприяють формуванню антигромадської поведінки у різних сферах суспільного життя. Її спрямованість виражається у спробі ліквідувати адміністративну деліктність як соціальне явище, адже щороку маємо тенденцію до збільшення кількості адміністративних проступків. «Останнім часом спостерігається навіть своєрідне зникання населення до антигромадських та антисоціальних проявів, роблячи їх ніби «звичними», «соціально схвалюваними» або, принаймні, «не засуджуваними» у суспільстві». Нехтування загальноприйнятими правилами поведінки, ігнорування вимог закону, низький рівень правосвідомості, викликають у соціумі ілюзії безкарності, стереотипи аномії. З метою недопущення та нівелювання таких негативних явищ необхідно вишукувати нові підходи та шляхи для вдосконалення інституту «адміністративно-право-

вої профілактики», розробляти нові важелі впливу на осіб з делінквентною поведінкою, припиняти суспільно корисними та дієвими механізмами адміністративні правопорушення, які суттєво порушують права людини, – це проступки, що посягають на громадський порядок та громадську безпеку.

Виходячи з визначення профілактики адміністративної деліктності, що сформульоване Є.В. Додіним, як організованої державою діяльності формальних і неформальних утворень та окремих громадян, яка здійснюється на підставі та на виконання закону з метою викоринювання причин та умов, які сприяють вчиненню адміністративних проступків, і що забезпечує формування законслухняної поведінки громадян у сфері державного управління» [1], профілактика адміністративних правопорушень у сфері громадського порядку та безпеки є невід'ємним складником механізму адміністративно-правового забезпечення національної безпеки країни загалом. Найважливішу роль у цьому процесі відіграє Національна поліція України, діяльність якої спрямована на забезпечення унеможливлення настання певних негативних протиправних явищ і процесів шляхом виявлення, усунення, нейтралізації причин і умов для здійснення правопорушень насамперед у сфері громадського порядку та безпеки. Водночас така діяль-

ність потребує удосконалення, більш чіткої регламентованості, глибокого, конструктивного і всебічного наукового дослідження, якого останнім часом було не досить в умовах розбудови української державності [2, с. 187].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти профілактичної діяльності поліцейських висвітлювалися у дисертаціях О.М. Дручек «Адміністративно-правовий статус Національної поліції України як суб'єкта забезпечення прав і свобод дитини», Я.О. Лакійчук «Адміністративно-правове забезпечення превентивної діяльності поліції», Н.О. Ребенок «Функціонально-правові та психологічні засади індивідуально-превентивної діяльності дільничного офіцера поліції» та ін. Однак саме особливості здійснення Національною поліцією адміністративно-правової профілактики правопорушень, що посягають на громадський порядок і громадську безпеку, у наукових працях не були розкриті, а тому потребують подальших досліджень. Також окремо не виокремлені шляхи вдосконалення адміністративно-правової профілактики Національною поліцією адміністративних правопорушень, що посягають на громадський порядок та громадську безпеку.

Також, узагальнюючи аналітику результатів досліджень суміжних із вказаним у тематиці колом питань учених-адміністративістів, серед яких – А.В. Завгородній, О.М. Капля, М.О. Качинська, М.В. Лошицький, В.Г. Фатхутдінов та інші, на жаль, не можна зауважити про їх виокремлено предметне спрямування наукових праць, що мали б вагомий вплив в аспекті вибраної нами тематики, через що профілактика Національною поліцією правопорушень, що посягають на громадський порядок та громадську безпеку, лишається актуальною, необхідною до комплексного наукового й емпіричного на чолі з практичним вивчення та вирішення.

Мета роботи полягає у визначенні превентивної діяльності органів та підрозділів Національної поліції у здійсненні адміністративно-правової профілактики правопорушень, що посягають на громадський порядок і громадську безпеку, а також шляхів її вдосконалення та модернізації.

Виклад основного матеріалу. Однозначним та загальноприйнятим є те, що одним з центральних показників сформованості демократичної та правової держави є встановлення, постійне функціонування та наявність механізмів спеціалізованого забезпечення категорій громадської безпеки та громадського порядку. Гарантування цих двох категорій має велике значення для суспільного розвитку в об'єктивно правовому та демократичному векторі, а також для безпосереднього формування громадянського суспільства та його інститутів у країні.

Підрозділи Національної поліції України посідають провідне місце в процесі забезпечення безпеки та порядку у соціумі, зокрема через безпосередню приналежність зазначених станів до функціональних обов'язків. Від ефективності комплексного підходу до виконання завдань, покладених на поліцію, залежить стан захищеності життєво важливих як суспільних та державних, так і особистісних та громадянських інтересів, рівень добробуту населення тощо. Основою ефективної реалізації повноважень Національної поліції у сфері забезпечення громадської безпеки та порядку вбачаємо насамперед здійснення належної та професійної профілактичної діяльності з попередження випадків скоєння правопорушень у цій сфері.

Вирішення проблеми якісного забезпечення громадської безпеки та порядку має пріоритетне значення

у системі завдань, що безпосередньо поставлені державою перед Національною поліцією в Україні. Однак останнім часом внаслідок високого рівня злочинності, активного проведення колабораційної діяльності агентами сусідньої країни-агресорки та відсутності економічної стабільності в багатьох життєвих аспектах населення відбувається фактично неефективне виконання вищевказаного завдання, а категорії громадської безпеки та порядку функціонують під критичними загрозами та вимушено охоплюють лише певний спектр важливих суспільних відносин. У зв'язку з чим вбачаємо за необхідне здійснити авторський аналіз здійснюваної органами Національної поліції адміністративно-правової профілактики щодо попередження правопорушень, що посягають на громадську безпеку та громадський порядок та виокремити декілька шляхів із вдосконалення таких поліцейських заходів.

Насамперед зазначимо, що на поточний момент і досі нормативно не розтлумаченими лишаються категорії «громадська безпека» та «громадський порядок», забезпечення яких є об'єктивно центральними складниками характеризувати держави як дійсно демократичною та правовою.

Тому, зважаючи на вищезазначену нормативно значиму відсутність, на нашу думку, обов'язковим є внесення зміни та доповнення до Закону України «Про Національну поліцію» та безпосередньо замінити терміни «публічна безпека» і «публічний порядок» на «громадська безпека» та «громадський порядок», оскільки живинання цих термінів недоцільне за відсутності таких категорій в інших нормативно-правових актах, зокрема в Конституції України, водночас такі терміни є рівнозначними. Одним із провідних видів діяльності Національної поліції у сфері гарантування публічної безпеки і порядку є участь у провадженні у справах про адміністративні правопорушення. Закономірно сформованим недоліком сучасного стану адміністративного законодавства у сфері як забезпечення, так і профілактики правопорушень Національною поліцією публічної безпеки і порядку є проблеми застосування норм Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), в якому відсутні чітко виокремлені механізми щодо зазначених процесів.

Аналізуючи наукові розробки вітчизняних учених-юристів, варто виокремити, на наше переконання, центральні серед інших варіанти тлумачення категорій громадського порядку та безпеки. Тож щодо першої В.Я. Настюк у своїх наукових розробках громадським порядком насамперед зображує стан налагодженості, організованості та імперативності суспільних відносин, які регулюються здебільшого соціальними нормами, однак безпосередньо ґрунтуються на нормах права [3, с. 59–65]. Громадський порядок є проявом порядку вольових суспільних відносин, які формуються протягом свідомого та добровільного дотримання особами вказаних у нормах права та нормах неюридичного характеру правил комунікативної поведінки, що має забезпечити злагоджене спільне життя людей в умовах розвиненого суспільства.

До суспільних відносин, що функціонують у сфері забезпечення громадського порядку, необхідно віднести громадську безпеку, громадський благоустрій, корпоративні норми діяльності, охорону форм власності, безпеку держави. Найбільш близька до громадського порядку сфера громадської безпеки, яка є більш широким поняттям, проте яка також безпосереднім чином залежить від якості забезпечення суспільного та громадського [4, с. 125].

«Громадська безпека», на жаль, лишається категорією, а також одночасно сферою, що є не остаточно розгумаченою, до прикладу можна взяти Закон України «Про особливості забезпечення громадського порядку та громадської безпеки у зв'язку з підготовкою та проведенням футбольних матчів», відповідно до якого громадський порядок з аспекту сфери підтримання правового стану суспільних відносин визначається «сукупністю суспільних відносин, що забезпечують нормальні умови життєдіяльності людини, діяльності підприємств, установ і організацій під час...» [5].

Загалом, адміністративно-деліктне право окреслює боротьбу з правопорушеннями, що вчиняються у сфері громадського порядку та безпеки, як непросту, комплексну та багаторівневу систему заходів, яку утворюють заходи, що здійснюються суб'єкти безпосередньо стосовно об'єктів відповідно до встановлених повноважень працівники підрозділів поліції, зокрема й першочергово в процесі здійснення адміністративно-правової профілактики правопорушень зазначеної сфери.

Суб'єктами такої діяльності законодавчо визначені органи, організації, окремі особи, які в цій діяльності виконують хоча б одну з таких функцій: координацію, організацію або безпосередню участь у здійсненні зазначених заходів.

Окреме місце з передових суб'єктів профілактики адміністративних правопорушень у сфері громадського порядку та безпеки посідають підрозділи Національної поліції України, діяльність яких полягає у реалізації превентивної функції правоохоронного органу. Саме поліція включає групу суб'єктів, для яких вищевказана різноманітність профілактичної діяльності є однією з основних.

Таким чином, Національна поліція як уже визначений суб'єкт профілактичної діяльності щодо правопорушень, що відповідно забезпечений відповідними повноваженнями, згідно зі ст. 23 ЗУ «Про Національну поліцію» наділена безпосередньо спрямованими, однак цілком спеціалізованими функціями:

1) здійснює превентивну та профілактичну діяльність, спрямовану на запобігання скоєнню правопорушень;

2) виявляє причини й умови, що сприяють вчиненню кримінальних та адміністративних правопорушень, вживає в межах своєї компетенції заходи для їх усунення;

3) вживає заходи з метою виявлення кримінальних та адміністративних правопорушень [6].

Залежно від вибраного нами об'єкта безпосереднього впливу профілактичну діяльність Національної поліції варто класифікувати на такі види, як:

1) загальна профілактика правопорушень;

2) профілактика спеціальної спрямованості, що направлена на попередження вчинення окремих видів правопорушень або їх вчинення окремими групами осіб;

3) індивідуальна профілактика правопорушень щодо осіб, які своїми діями посягають чи можуть посягати на громадський порядок та громадську безпеку.

Відповідно до зазначеного, а також зважаючи на дослідження В.І. Феліка [7], декламуємо, що загальна профілактика Національною поліцією правопорушень у сфері громадської безпеки та порядку охоплює такі форми, як:

1) нормативно-правова, централізована визначеність профілактичної діяльності;

2) сприяння зростанню позицій міжнародного співробітництва у сфері профілактики правопорушень, що посягають на стан громадської безпеки та порядку тощо.

Спеціальна профілактична діяльність спрямованості Національної поліції на вищевказаний об'єкт можлива в таких формах, як:

1) припинення або недопущення вчинення правопорушення, попередження настання негативних наслідків від його вчинення;

2) постійний діалог та правопросвітницька комунікативна робота з населенням;

3) взаємодія з іншими правоохоронними органами, організаціями з питань попередження правопорушень, громадськими формуваннями з охорони правопорядку, населенням тощо.

Індивідуальна профілактика правопорушень працівниками Національної поліції може здійснюватися шляхом:

1) ведення профілактичного обліку щодо осіб, схильних до вчинення правопорушень;

2) здійснення систематичного з фіксацією результатів профілактичного обходу адміністративної дільниці;

3) адміністративного нагляду тощо.

Аналізуючи актуальні завдання, які, власне, утворюють повноваження поліцейських та визначають підгрунття передбачених законодавством адміністративно-правових профілактичних заходів підрозділів Національної поліції України, а також фактично ставлять за допомогою зазначених складників за мету ефективну реалізацію основних цілей, завдань і функцій поліції загалом щодо виконання превентивних функцій з попередження правопорушень, однозначним є те, що необхідно не лише вдосконалювати нормативно-правову базу діяльності правоохоронців в Україні у відповідності до міжнародних стандартів та загальних принципів, а й підвищувати ефективність роботи за рахунок підвищення кадрової кваліфікації. Також маємо за необхідне зазначити, що, на думку Д.П. Цуркаленко, профілактичні заходи – це дії поліції, спрямовані на недопущення правопорушень та запобігання їх учиненню, ліквідацію їх причин та умов, що їх викликають. Отже, говорячи про будь-які заходи профілактичного характеру, які вживаються поліцейськими з метою недопущення/попередження будь-яких видів правопорушень, доцільно використовувати саме термін «профілактичні заходи» [8, с. 211].

Висновок. Підсумовуючи, зазначимо, що нині створених законодавчих можливостей щодо профілактики правопорушень таких категорій, як «громадська безпека» та «громадський порядок», підрозділами Національної поліції однозначно не досить. У зв'язку з чим пропонуємо такі шляхи адміністративно-правового вдосконалення видів, форм та методів профілактичної діяльності поліцейськими:

– активізувати таку форму загальної профілактики, як інформаційно-правопросвітницька робота з населенням;

– внесення реальних змін до Методики проведення квартирної (подвірної) обходу дільничним офіцером поліції або поліцейським офіцером громади, встановлення механізмів перевірки якості ведених ними індивідуальних обліків щодо осіб, схильних до скоєння правопорушень, у тому числі тих, що становлять загрозу громадській безпеці та порядку;

– запровадити реальну взаємодію між територіальними органами поліції з органами місцевого самоврядування, громадськими формуваннями для комплексної протидії адміністративним проступкам, що посягають на громадський порядок та громадську безпеку;

– розроблення нових та вдосконалення вже наявних програм та підходів до здійснення заходів у сфері профілактики правопорушень, що посягають на громадський порядок та громадську безпеку;

– внести доповнення до п. 5 ч. 1 ст. 23 Закону України «Про Національну поліцію», що передбачили б засто-

сування профілактичного підходу, коли поліцейський зобов'язаний реагувати не лише на заяви та повідомлення про вже вчинене правопорушення, але і про можливу загрозу його вчинення (за наявності реальної загрози), розробити механізм реагування на такі повідомлення.

О.М. Бандурка стверджує, що розбудова демократії в Україні є одним з основних завдань сьогодення для нашої держави. Та й відомий афоризм «хворобу дешевше попередити, ніж лікувати» є цілком справедливим і щодо злочинності – однієї з найбільш тяжких

соціальних проблем [9, с. 115]. Тому і здійснюється зміщення акценту з власне боротьби зі злочинністю на профілактику злочинів і правопорушень, у тому числі у сфері громадського порядку та громадської безпеки. Для досягнення мети профілактики адміністративних проступків і застосовуються адміністративно-запобіжні (попереджувальні) заходи. Їх застосування дозволяє уникнути негативних наслідків порушень встановлених правил суспільного життя, великих матеріальних витрат на їх ліквідацію [10, с. 89].

Список використаних джерел

1. Додін Е.В. Адміністративна деліктологія : курс лекцій. Одеса : АТ «Бахва», 1997. 116 с.
2. Шевяков М.О. Здійснення Національною поліцією адміністративно-правової профілактики правопорушень, що посягають на громадський порядок і громадську безпеку, та шляхи її вдосконалення. Електронне наукове фахове видання «Юридичний науковий електронний журнал». Запорізький національний університет. 2022. № 3. С. 187–191.
3. Настюк В.Я. Щодо розуміння громадського порядку. Проблеми охорони громадського порядку. Харків : Планета-прінт, 2014. С. 59–65.
4. Дембіцька С.Л. Теоретичні проблеми визначення поняття та змісту адміністративної деліктності. *Адміністративне право і адміністративний процес, інформаційне право*. 2016. С. 121–127.
5. Про особливості забезпечення громадського порядку та громадської безпеки у зв'язку з підготовкою та проведенням футбольних матчів : Закон України від 08 липня 2011 року № 3673-VI. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2012, № 9, ст. 64. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3673-17#Text>.
6. Про Національну поліцію : Закон України від 02 липня 2015 року № 580. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40–41. Ст. 379.
7. Фелик В.І. Класифікація видів профілактичної діяльності Національної поліції України. *Форум права*. 2016. № 4. С. 313–316. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2016_4_51.
8. Щуркаленко Д.П. Щодо доцільності розмежування понять «профілактичні заходи» та «превентивні заходи» в діяльності Національної поліції України. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2021. № 3. С. 207–212.
9. Бандурка О.М. Профілактичні заходи. *Вісник південного регіонального центру Національної академії правових наук України*. 2014. № 1. С. 115–124.
10. Собакарь А.О. Превентивно-примусові поліцейські засоби забезпечення публічної безпеки та порядку. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ* : збірник наукових праць. 2017. № 4 (89). С. 87–95.

References

1. Dodin, E.V. (1997). *Administrativna delictologiya: Kurs lectiy*. Odesa: AT «Bakhva», 1997. P. 116.
2. Sheviakov, M.O. (2022). *Zdiysnennya Natsional'noy politsiyeyu administrativno-pravovoyi profilaktyky pravoporushen', shcho posyagayut' na gromad'skuu poriyadok ta gromad'skuu bezpeku, ta shlyahy yiyi vdoskonalennya* [National police implementation of administrative and legal prevention of offenses against public order and public safety, and ways to improve it]. *Elektronne naukove fahove vudannya «Yurydychnyi naukovui elektronnyi zhurnal»*. Zaporiz'kiy natsional'nyu universitet. 2022. № 3. Pp. 187–191 [in Ukrainian].
3. Nastyuk, V.Ya. (2014). *Shchodo rozuminnya hromads'koho poriyadku* [Regarding the understanding of public order]. *Problemy okhorony hromads'koho poriyadku: zb. nauk. pr. za materialamy rehion. kruhloho stolu (19 chervnya 2014 r., m. Kharkiv)*. Kharkiv: Pravo, pp. 59–65 [in Ukrainian].
4. Dembits'ka, S.L. (2016). *Teoretychni problemy vyznachennya ponyattya ta zmistu administrativnoy deliktnosti* [Theoretical problems of defining the concept and content of administrative delictnosti]. *Pravo i suspil'stvo*, № 2, pp. 121–126 [in Ukrainian].
5. *Pro osoblyvosti zabezpechennya gromad'skoho poriyadku ta gromad'skoyi bezpeky u zv'yazku z pidgotovkoyu ta provedennyam futbol'nyh matchiv* [About the peculiarities of ensuring public order and public safety in connection with the preparation and holding of football matches]: *Zakon Ukrayiny vid 08 lypnya 2011 roku № 3673-VI*. *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, 2012, No. 9, p. 64. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3673-17#Text> [in Ukrainian].
6. *Pro Natsional'nu politsiyu* [On National Police]: *Zakon Ukrayiny vid 02 lypnya 2015 roku № 580*. *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, 2015, No. 40–41, Art. 379 [in Ukrainian].
7. Felyk, V.I. (2016). *Klasyfikatsiya vydiv profilaktychnoy diyal'nosti Natsional'noyi politsiyi Ukrayiny* [Classification of types of preventive activities of the National Police of Ukraine]. *Forum prava*, No. 4, pp. 313–316. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2016_4_51 [in Ukrainian].
8. Tsurkalenko, D.P. (2021). *Shchodo dotsil'nosti rozmezhuvannya ponyat' «profilaktychni zakhody» ta «preventyvni zakhody» v diyal'nosti Natsional'noyi politsiyi Ukrayiny* [On the expenditure of distinctioning the concepts of “preventive measures” and “preventive measures” in the activities of the National Police of Ukraine]. *Naukovyy visnyk Dnipropetrovskoho derzhavnogo universytetu vnutrishnih sprav*. 2021. № 3. Pp. 207–212 [in Ukrainian].
9. Bandurka, O.M. (2014). *Profilaktychni zakhody* [Preventive measures]. *Visnyk pivdennoho rehional'noho tsentru Natsional'noyi akademiyi pravovykh nauk Ukrayiny*, No. 1, pp. 115–124 [in Ukrainian].
10. Sobakar, A.O. (2017). *Preventivno-primysovi policeyski zasoby zabezpechennya pyblichnoi bezpeki ta poriyadky* [Preventive and coercive police means of ensuring public safety and order]. *Visnyk Dnipropetrov'koho derzhavnogo universytetu vnutrishnikh sprav*. 2017. No. 4 (89). Pp. 87–95 [in Ukrainian].

Sheviakov Maksym

(Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs, Dnipro)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6443-9544>

**PREVENTION OF OFFENSES AFFECTING PUBLIC ORDER AND PUBLIC SECURITY
BY THE NATIONAL POLICE: ORGANIZATIONAL AND LEGAL ASPECTS**

The article analyzes the main directions, principles and prospects for the introduction of qualitative changes in the processes of complex regulation and provision of the entire sphere of social relations of administrative-tort law through normative-legal regulation of the categories of public order and public safety. This can be seen, in particular, thanks to the scientific analysis of problems and the identification of the real state of the implementation of the processes of administrative and legal prevention by the National Police of Ukraine of offenses that encroach on public safety and order in the state, and the identification of proposals for improving the activities of law enforcement agencies with the application of relevant legislation. The state of protection of vital personal, public and state interests, the level of population welfare, etc., directly depend on the quality and effective provision of the above categories.

The object of scientific research was the social relations functioning in the sphere of law enforcement activities of the police, the legal and practical completeness of which depends on the maintenance of such conditions in society as public order and public safety, as well as ways of their improvement. The subject is a preventive range of actions to prevent crimes, particularly in the field of public order and security. The purpose of the conducted scientific research is not only in the obvious generalization and systematization of the leading preventive measures in accordance with the type of offenses that affect public order and public safety, but also in the invention and definition of processes and ways of improving such activities.

Key words: *National Police, administrative and legal prevention, public safety and order, public order, public safety, administrative offenses.*

Надіслано до редколегії 15.11.2022